

SORTIDA A AIGUAFREDA-MANLLEU 20 Juny 2015

Amb la puntualitat característica del Centre Moral, vàrem sortir a les 8:00 del matí amb direcció a la comarca del Vallès Oriental.

Érem 35 entre amics i companys que empeníem un dia d'esbarjo per passar tots junts. El dia apuntava a ser esplèndid al sortir de Barcelona, amb una gran nitidesa en comparació de la boirina de la ciutat.

El nostre xofer es deia Pedro "Piter" pels amics.

Varem seguir la vall del riu Congost, fins a Aiguafreda.

Allí, en un restaurant típic de la zona "El Pinós" ens esperava un pa amb tomàquet, acompanyat d'embotits i formatge de la comarca, regat amb un bon vi, i aigua fresca.

Al finalitzar, emprenguérem camí cap a "Ecogranja de Recerca Salgot, dins la finca "el Saüc"

La visita estava concertada a les 10:30. Allí ens estaven esperant dues senyores, descendents del creador del Embotits Salgot, Antoni Salgot.

Amb una gran amabilitat i amb una satisfacció que es manifestava en la seves formes d'expressió, varen explicar-nos un petit vídeo on es veien els inicis de l'empresa l'any 1928, fins a la creació de l'Ecogranja de Recerca, que es l'última iniciativa de la família.

A part del projecte de la família Salgot, també ha comptat amb el suport de les institucions competents en aquest sector. La granja esta situada en una antiga pedrera, al peu del Parc Natural del Montseny. S'ha tingut en compte tots els punts necessaris per donar al bestiar les millor condicions d'estada.

El corral esta orientat d'una forma que a l'hivern tinguin una temperatura agradable, així com a l'estiu hi hagi ventilació i poca escalfor. I estan classificats segons situació: parteres, femelles amb les cries, les cries ja soles sense les mares i després segons temps i engreix.

La granja és ecològica, no és dona cap medicació ni cap producte químic, només les vacunes obligatòries per la Sanitat.

Els porcs tenen unes condicions de neteja impecables, encara que a nosaltres no ens ho sembli i son el cuidadors qui han de deixar el corral en condicions. També els hi agrada estar junts, podria dir-se un sobre l'altre i son molt sociables.

També hi ha l' infermeria que aquell dia estava buida. Això vol dir que tot va be.

La granja es sostenible, ja que es nodreix de l'energia que necessiten per l'activitat, aprofitament dels residus dels fems i dels purins.

L'alimentació és totalment ecològica, a base d'ingredients mediterranis com l'ordi, el blat, els pèsols i l'oli d'oliva.

La palla i el farratge es cultiven en els camps de la finca Saüc, sense cap tipus d'additius.

Tota la finca esta envoltada amb fil elèctric, perquè no hi entri cap animal aliè i especialment perquè no contami ni tot l'ecològic .

Al acabar la visita varen obsequiar-nos amb un pica-pica d'una selecció dels seus productes.

Seguidament, varem tornar al Bus, i emprenguérem viatge cap a Manlleu municipi d'Osona. Situat a la riba del riu Ter i amb la creació del Canal a meitat del segle XIX es va iniciar el procés d'industrialització de la comarca.

El Bus va deixar-nos davant del Museu del Ter, un museu de territori i societat, amb l'objectiu de posar en coneixement als seus visitants tota la història del seus inicis.

Esta situat a Can Sanglès, antiga fabrica de filatura de cotó. Te molta importància la construcció per l'aprofitament de l'energia de l'aigua del Ter situada on el canal acaba el reu recorregut.

L'exposició destaca tots els processos d'industrialització, amb les màquines que ajuden a comprendre tota la transformació del cotó en fil.

Tota aquesta explicació va ser feta per un empleat "ressuscitat" que havia treballat a la fabrica ens els seus inicis, que fent una representació teatral magnifica i a la vegada distreta i amena, va anant explicant els diferents tipus de maquinaria empleada i donant una visió global del procés de filatura utilitzat al segle passat.

Seguidament vàrem anar a dinar a la Fonda Torres de Manlleu. L'àpat fou esplèndid. Molt bon menjar en un menjador còmode i agradable.

A la tarda vàrem fer una parada a Vic, ciutat de una gran riquesa amb els seus edificis històrics i museus . Vàrem donar un tom per la Plaça Major aprofitant per comprar el "pa de pessic" i prenent una orxateta admirar tot el que es movia.

Tornàrem cap a Barcelona, fent per camí la corresponent rifa de productes del territori.

Al acomiadar-nos, vam desitjar-nos un bon estiu, i recordant que tornàriem a retrobar-nos a últims de setembre.

Text: Nuria Bosch